

Nr 363.

Av herr **E. A. Nilson** i Örebro, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 130, med förslag till förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1918 m. m.*

I proposition nr 130 med förslag till förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1918 m. m. har Kungl. Maj:t föreslagit, att i riket mantalsskriven svensk medborgare, som taxeras för högst 6,000 kronors inkomst, skall vara från dylik beskattning befriad. För taxerad inkomst överstigande 6,000 kronor skulle skatten utgå efter viss stigande skala, som i propositionen anföres i § 2 mom. 3.

På grund av oerhört stegrade levnadskostnader samt penningevärdets fallande synes det mig nödvändigt att höja gränsen för skattefriheten till åtminstone 10,000 kronor. Kungl. Maj:t har själv erkänt dessa skattebetalares tryckta belägenhet, då i en annan till riksdagen avlämnad proposition föreslagits, att krigstidstillägg skulle utgå till stats-tjänare, vilkas sammanlagda inkomster av statsmedel ej överstiga ett belopp av 9,600 kronor.

Den minskning, som en dylik skattefrihet skulle framkalla i det beräknade totala skattebeloppet, kan med lätthet kompenseras genom en måttlig skärpning i skatteskalen för högre inkomstbelopp. Jag tillåter mig härmed föreslå följande skala i mom. 3.

11,000 kronor	men ej	15,000 kronor	med 3 procent
15,000	»	»	20,000 » » 3.5 »
20,000	»	»	30,000 » » 4 »
30,000	»	»	50,000 » » 4.5 »
50,000	»	»	80,000 » » 5 »
80,000	»	»	150,000 » » 6 »
150,000	»	»	» 7 »

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 4 saml. 163 häft. (Nr 363—365.) 1

På grund av denna skala utgöra de skattebelopp och de procenttal på den taxerade inkomsten följande:

Taxerad inkomst	Enligt mitt förslag		Enligt Kungl. Maj:ts proposition	
	Skattebelopp	Skatteprocent	Skattebelopp	Skatteprocent
15,000 kronor	150 kronor	1 procent	229 kronor	1.53 procent
20,000 »	325 »	1.63 »	374 »	1.87 »
30,000 »	725 »	2.42 »	704 »	2.34 »
50,000 »	1,625 »	3.25 »	1,444 »	2.89 »
80,000 »	3,125 »	3.91 »	2,674 »	3.34 »
150,000 »	7,325 »	4.88 »	5,824 »	3.88 »

En skatteprocent av 5 procent uppnås vid 158,750 kronors inkomst och av 6 procent först vid 317,500 kronors inkomst.

En beräkning utförd på grund av det statistiska material som förefinnes i byråchefen I. Flodströms finansstatistiska utredningar VII har ådagalagt, att det totala skattebelopp, som skulle inflyta på grund av denna nya skala, ganska nära överensstämmer med det ur skalan i propositionen beräknade och i varje fall ej överstiger det senare.

Verkan av den av mig ifrågasatta ändringen belyses av här bifogade grafiska framställning (Bilaga).

Beträffande de i 2 mom. av § 2 omförmälda skattskyldiga så torde den förändring erfordras, att inkomstbelopp överstigande 6,000 kronor men ej 10,000 kronor beskattas med t. ex. 2.4 procent.

Vad slutligen beskattningen av inländska aktiebolag och solidariska bankbolag beträffar torde den behöva något modifieras. Lika litet som en enskild person, vars inkomst ej uppgår till 10,000 kronor, för en extra ordinär beskattning av föreliggande slag utgör ett lämpligt skatteobjekt, så torde ett bolag, vars taxerade inkomst understiger 4 à 5 procent av bolagets kapital, utgöra ett sådant. Det synes tvärt om vara billigt, att dessa ävenledes helt befrias från denna extra beskattning. Minskningen i det totala skattebeloppet genom en dylik åtgärd skulle rikligen kompenseras genom en ringa höjning av skattesatserna för bolag med högre inkomster, t. ex. 0.1 procent för alla, där nettoinkomsten överstiger 15 procent å kapitalet. Då emellertid dessa bolag torde utgöra synnerligen lämpliga skatteobjekt, vore det ej obilligt att något höja skatteskalen för dessa, så att stegringen i skalan, som nu för varje intervall utgör 0.03 procent, från och med den intervall, där den uppnådda procenten är 2.22 procent, höjdes till 0.05 procent. Procentsatsen för ett bolag, vars inkomst uppgår till hela aktiekapitalet, skulle då få skatteprocenten höjd från 3.27 procent till 3.37 procent, vilket ej torde vara

oskäligt. Om bolag under 4 procent å sitt kapital befrias från beskattning, så torde till förekommande av ojämnhet vid skalans början densamma något avrundas t. ex. så att densamma vid 4 procent börjar med 0.1 procent och sedan stiger med 0.2 procent i intervallen, tills densamma vid 6 procent inkomst för bolaget når de i propositionen föreslagna 1.5 procent.

Jag har icke ansett det vara behöfligt att utarbета förslag till ändringar i författningsförslaget. I den mån de framställningar som gjorts härövan vinna beaktande inom bevillningsutskottet lära därav påkallade ändringar bäst verkställas inom utskottet.

I den kungl. propositionen föreslås vidare att riksdagen må besluta, att avkastningen av nämnda skatt skall användas till täckande av anslag för särskilda åtgärder för lands- och sjöförsvarets stärkande, vadan propositionen om skatteförslaget är framställd under den förutsättningen, att Kungl. Maj:ts framställningar angående vissa åtgärder för försvarets stärkande varda av riksdagen bifallna. — Jag finner det ej lämpligt, att en förhöjning av en ständig skatterubrik, även om förhöjningen föranledes av en ändrad skattesats eller av ett särskilt skattetillägg, avses för särskilt ändamål. Det kan medföra olägenheter och konsekvenser, som riksdagen ej nu kan överblicka. Utan att ingå något närmare på finansplanen nr 2, ofullständig som även den är, framgår det otvetydigt, att den extra skatten är behöflig, hur än riksdagens beslut rörande Kungl. Maj:ts framställningar rörande lands- och sjöförsvarets stärkande må komma att utfalla. Jag yrkar således avslag å den kungl. propositionen i denna del.

Jag tillåter mig alltså på grund av det anförda hemställa,

att riksdagen måtte besluta de ändringar i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1918, som jag här ovan närmare angivit.

Stockholm den 28 mars 1917.

E. A. Nilson.

Bilaga.

*Grafisk jämförelse mellan Kungl. Maj:ts förslag till skatteskala
enligt § 2 mom. 3 och motionens.*

